

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: Anna Ostromecka

bez udziału oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniu 16.04, 19.05, 14.07, 6.10. 2015r.,

sprawy **D. C. (1)**

s. S. i H. z domu C. , ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

I. w dniu 11.03.2014r. około godz. 16:40 w O. na ul. (...) w rejonie skrzyżowania z ul. (...) kierując samochodem m-ki O. (...) o nr rej (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas zmiany pasa ruchu i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu dla kierującego samochodem m-ki V. (...) o nr rej (...), w wyniku czego doprowadził do zderzenia pojazdów ich uszkodzeń oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a następnie oddalił się z miejsca zdarzenia nie zatrzymując pojazdu oraz na wyraźne żądanie uczestnika zdarzenia nie podał swoich danych personalnych, danych właściciela pojazdu oraz ubezpieczenia OC

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw, art. 97 kw w związku z art. 22 ust. 1 i 4, 44 ust. 1 Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym

II. od 16.10.2013 roku do dnia 17.04.2014r. nie powiadomił w ustawowym terminie 30 dni właściwego Starosty o nabyciu pojazdu O. (...) o nr rej (...) (...): (...)

- tj. za wykroczenie z art. 97 kw w związku z art. 78 ust. 2 pkt. 1 Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym

ORZEKA:

I obwinionego **D. C. (1)** uznaje za winnego tego, że w dniu 11.03.2014r. około godz. 16:40 w O. na ul. (...) w rejonie skrzyżowania z ul. (...) kierując samochodem m-ki O. (...) o nr rej (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas zmiany pasa ruchu i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu samochodem m-ki V. (...) o nr rej (...), powodując zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a także od 16.10.2013 roku do dnia 17.04.2014r. nie powiadomił w ustawowym terminie 30 dni właściwego Starosty o nabyciu pojazdu O. (...) o nr rej (...) (...): (...) i za to skazuje go na podstawie art. art. 86 § 1 kw w związku z art. 22 ust. 1 i 4 Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym oraz art. 97 kw w związku z art. 78 ust. 2 pkt. 1 Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym w zw z art. 9§2kw , wymierzając na podstawie art. 86§1kw w zw z art. 9§2kw karę grzywny w kwocie **300(trzysta)zł** ;

II na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty;

III zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. C. kwotę 288 (dwieście osiemdziesiąt osiem)zł tytułem wynagrodzenia za obronę obwinionego z urzędu oraz kwotę 66,24(sześćdziesiąt sześć 24/100) zł tytułem podatku od towarów i usług od powyższego wynagrodzenia

UZASADNIENIE

D. C. (1) obwiniony został o to, że :

- w dniu 11.03.2014r. około godz. 16:40 w O. na ul. (...) w rejonie skrzyżowania z ul. (...) kierując samochodem marki O. (...) o nr rej (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas zmiany pasa ruchu i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu dla kierującego samochodem marki V. (...) o nr rej (...), w wyniku czego doprowadził do zderzenia pojazdów ich uszkodzeń oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a następnie oddalił się z miejsca zdarzenia nie zatrzymując pojazdu oraz na wyraźne żądanie uczestnika zdarzenia nie podał swoich danych personalnych, danych właściciela pojazdu oraz ubezpieczenia OC tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw, art. 97 kw w związku z art. 22 ust. 1 i 4, 44 ust. 1 Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym

- od 16.10.2013 roku do dnia 17.04.2014r. nie powiadomił w ustawowym terminie 30 dni właściwego Starosty o nabyciu pojazdu O. (...) o nr rej (...) (...) (...). za wykroczenie z art. 97 kw w związku z art. 78 ust. 2 pkt. 1 Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym

Obwiniony **D. C. (1)** mieszka w W. w gm. (...), nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu matki, jest (...), nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu.

W dniu 11 marca 2014 r. obwiniony przyjechał wraz z matką H. C. (1) do O. do lekarza. Poruszał się samochodem marki O. (...) o nr rej. (...). Około godz.16:40 obwiniony jechał ul. (...) w kierunku skrzyżowania z ul. (...). Zajmował prawy pas ruchu. Za nim pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) poruszał się pokrzywdzony S. M. (1). Pokrzywdzony zajął skrajny prawy pas ruchu przeznaczony do skrętu w prawo. Obwiniony zajmował wówczas dotychczasowy pas ruchu. Przed sygnalizacją świetną obwiniony, jadący pasem ruchu przeznaczonym do jazdy na wprost, zmienił pas ruchu na skrajnie prawy przeznaczony do skrętu w ul. (...). Wykonując manewr zmiany pasa ruchu nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu S. M. kierującemu V. (...), który poruszał się już prawym pasem ruchu. Pokrzywdzony wykonał manewr obronny w postaci gwałtownego hamowania i odbicia w prawo, użył także sygnału dźwiękowego aby zwrócić uwagę obwinionemu na nieprawidłowo wykonany manewr. Obwiniony skręcił w ul (...) po czym pojechał do sklepu (...) przy ul. (...). Pokrzywdzony udał się za obwinionym. Po zatrzymaniu się obwinionego pokrzywdzony podszedł do jego samochodu i poinformował o zdarzeniu. Obwiniony po krótkiej wymianie zdań udał się do sklepu i nie czekał na przyjazd Policji. Pokrzywdzony odjechał spod sklepu (...) na parking przy sklepie (...) przy ul (...), gdzie zaparkował pojazd. Tam czekał na przyjazd policji. Przekazał przybyłemu na miejsce patrolowi policji w składzie (...) informacje dotyczące okoliczności zdarzenia. Funkcjonariusze policji dokonali oględzin jedynie samochodu marki V. (...), ujawnili na nim otarcie powłoki lakierniczej zderzaka przedniego z lewej strony wraz z odpryskiem lakieru.

Obwiniony w dniu 15.09.2013 r. kupił od właściciela komisju L. S. (1) ze S. samochód marki O. (...) o nr rej. (...) za kwotę (...). L. S. (1) nabył w/w pojazd od A. W. (1) w maju 2013r za kwotę (...). L. S. nie przerejestrował pojazdu po jego zakupie. W chwili zakupu samochodu przez obwinionego w dokumentacji nadal jako właściciel figurował A. W.. Obwiniony D. C. w chwili zakupu, po uiszczeniu jego ceny, otrzymał od sprzedającego komplet dokumentów pojazdu, faktury zakupu oraz sam pojazd wraz z tablicami rejestracyjnymi. Obwiniony w terminie 30 dni od zakupu samochodu do dnia 17.04.2014 r. nie powiadomił właściwego Starosty o nabyciu pojazdu.

(dowód: notatka urzędowa k. 15, protokół oględzin pojazdu V. (...) k. 16, protokół oględzin pojazdu O. (...) k. 17, szkic miejsca zdarzenia k. 18, kopia polisy OC k. 21, k. 22, kopia faktury VAT k. 21v., k. 173, kopia umowy sprzedaży k. 22v., k. 174, wydruki zdjęć wykonanych przez pokrzywdzonego k. 24-27, płyta CD-R ze zdjęciami k. 30, k. 132, informacja z KP (...) k. 171, opinia techniczna biegłego E. R. k. 30-47, opinia uzupełniająca biegłego E. R. k. 139-145, wyjaśnienia obwinionego k. 134v.-135, zeznania S. M. k. 5v., k. 33v.-34, k. 135-135v., zeznania M. T. k. 135v.-136, zeznania K. S.

k. 136, zeznania R. P. k. 160, zeznania K. B. k. 160v., zeznania A. O. k. 160v., zeznania biegłego E. R. k. 160v.-161, zeznania L. S. k. 208-209)

Obwiniony D. C. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu wykroczeń. Potwierdził, iż w dniu 11.03.2014 r. około godz. 16:40 był w O. , jechał ul. (...) w kierunku ul. (...) i wykonywał manewr zmiany pasa ruchu na prawy chcąc skręcić w ul. (...). Zaprzeczył natomiast aby podczas wykonywania manewru zmiany pasa ruchu stworzył zagrożenie bezpieczeństwa i doprowadził do zderzenia . Oświadczył, że nie zajęwał nikomu drogi. Jednocześnie przyznał, że jadący za nim kierujący V. (...) trąbił na niego i mrugał światłami. Obwiniony wyjaśnił, że myślał iż ten kierujący zwraca mu uwagę na zbyt wolną jazdę. Kategorycznie zaprzeczył aby doszło do kontaktu obu pojazdów. Obwiniony wyjaśnił, że pokrzywdzony nie mówił mu o zderzeniu gdy zatrzymał się koło jego samochodu i nie żądał jego danych , oglądał tylko samochód, ale nie mówił w jakim celu. Odnośnie zarzutu dotyczącego nieprzerejestrowania samochodu obwiniony wyjaśnił, że samochód jest własnością jego matki, która spłaca za niego raty. Obwiniony potwierdził, że pojazd został mu wydany w dniu zakupu, jednak sprzedawca zatrzymał sobie fakturę zakupu, aby mieć gwarancję że otrzyma całość ceny. Fakturę zakupu otrzymał dopiero w kwietniu 2015 r. po uiszczeniu ostatniej raty. D. C. podkreślił, że bez faktury zakupu nie mógł przerejestrować samochodu, bowiem taka informację otrzymał z Wydziału Komunikacji.

Sąd podzielił wyjaśnienia obwinionego jedynie w części w jakiej przyznał się do poruszania ul. (...), wykonywania manewru zmiany pasa ruchu na prawy i skrętu w ul. (...). Okoliczności te są bezsporne. Nie podzielił natomiast wyjaśnień obwinionego w pozostałym zakresie, w tym odnośnie przebiegu zdarzenia z dnia 11 marca 2014r oraz przyczyn nieprzerejestrowania pojazdu. Wyjaśnienia obwinionego pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w niniejszej sprawie, w tym z zeznaniami pokrzywdzonego i L.S. oraz zasadami doświadczenia życiowego. Sąd uznał , iż stanowią one przyjętą przez obwinionego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Z zeznań pokrzywdzonego wynika, że obwiniony wykonując manewr zmiany pasa ruchu wykonywał go bezpośrednio przed jego pojazdem poruszającym się już prawym pasem ruchu. Obwiniony zmusił S. M. do wykonania manewrów obronnych w postaci nagłego hamowania i odbicia w prawo. Znajdowanie się pojazdu pokrzywdzonego w bliskiej odległości pojazdu obwinionego w czasie gdy podjął on manewr zmiany pasa ruchu wynika także z relacji H. C. (2). Określiła ona powyższą odległość ostatecznie na około 10-5m. Nie sposób zatem podzielić twierdzeń obwinionego, iż zmianę pasa ruchu wykonał bezpiecznie i nie stworzył zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Podobnie Sąd ocenił wyjaśnienia obwinionego dotyczące drugiego zarzucanego mu czynu , iż nie mógł on zawiadomić właściwego starosty o zakupie samochodu, gdyż nie otrzymał wszystkich wymaganych dokumentów. Sąd nie dał także wiary wyjaśnieniom obwinionego, iż spłacał samochód w ratach. Obwiniony na potwierdzenie powyższej okoliczności nie przedstawił żadnego dokumentu, dowodu wpłaty czy przelewu. Z doświadczenia życiowego wynika, że tego typu potwierdzenia opłat są zachowywane celem potwierdzenia spłaty zadłużenia. Wyjaśnienia obwinionego stoją w sprzeczności z zeznaniami L. S. (1), z których wynika, iż zarówno dowód rejestracyjny jak i umowę sprzedaży oraz fakturę wydał obwinionemu już w dniu zakupu pojazdu po otrzymaniu całości jego ceny. Zaprzeczył on , iż samochód był nabyty na raty a ostatnia rata spłacona w kwietniu 2015r . Kilkakrotnie podkreślał, iż od razu otrzymał całość ceny pojazdu. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w treści faktury nr (...)(...) wystawionej 15 09 2013r, z której wynika, iż (...) zapłacono gotówką.

Sąd zasadniczo podzielił zeznania pokrzywdzonego S. M.. Pokrzywdzony w jasny sposób opisał przebieg zdarzenia. Podkreślił, że znajdował się już na prawym skrajnym pasie , gdy obwiniony rozpoczął manewr zmiany pasa ruchu i wykonał go bez wcześniejszego zasygnalizowania, bezpośrednio przed jego samochodem. Zaznaczył, że D. C. wykonując manewr zmiany pasa ruchu zmusił go do gwałtownego hamowania, i odbicia w prawą stronę. Pokrzywdzony podkreślił, że doszło wówczas do niewielkiego kontaktu pojazdów i otarcia zderzaka lewego przedniego w jego samochodzie z tylnym prawym nadkolem lub zderzakiem pojazdu obwinionego. Pokrzywdzony zaznaczył, że udał się od razu za obwinionym. Po zatrzymaniu się podszedł do obwinionego, poinformował go o zdarzeniu i chciał wyjaśnić sytuację. Obwiniony zareagował nerwowo i po krótkiej wymianie zdań odszedł w stronę sklepu. S. M. zaznaczył, że wraz z obwinionym podróżowała starsza kobieta. Pokrzywdzony nie pamiętał czy zwracał się do

obwinionego z żądaniem podania jego danych i oraz policy OC. Po dokładnym obejrzeniu swojego samochodu ujawnił na nim świeże uszkodzenie. Przyznał, że nie oglądał dokładnie samochodu obwinionego, był zdenerwowany sytuacją. Nie był w stanie stwierdzić czy mówił funkcjonariuszom policji, iż pojazd obwinionego zaparkowany jest pod sklepem (...), w czasie gdy interwencja miała miejsce na parkingu sklepu (...).

Istnienie świeżych zarysowań na pojeździe marki V. potwierdzili funkcjonariusze Policji M. T. oraz K. S., którzy dokonali oględzin w/w pojazdu. Przyznali, że na przednim zderzaku z lewej strony były otarcia powłoki lakierniczej. Policjanci przyznali, że nie oglądali pojazdu obwinionego gdyż nie było go na miejscu, gdzie przeprowadzali interwencję. Zaznaczyli, że czynności wykonywali koło sklepu (...), gdzie oczekiwał na nich zgłaszający.

Sąd podzielił zeznania funkcjonariuszy policji, ponieważ są jasne i pełne oraz korespondują z dokumentacją sporządzoną bezpośrednio po zdarzeniu.

Sąd za wiarygodne uznał także zeznania L. S. (1). Świadek wskazał, iż w dniu zakupu pojazdu marki O. obwiniony otrzymał od niego komplet dokumentów potrzebnych do dokonania zgłoszenia kupna pojazdu właściwemu staroście. Podkreślił, że za pojazd od razu otrzymał całość ceny i wystawił fakturę na zakup pojazdu, zaprzeczył że pojazd kupowany był w systemie ratalnym. Dodatkowo świadek wskazał, że z obwinionym przy zakupie samochodu była także starsza kobieta.

Z faktury nr (...) wynika, iż cena samochodu określona została na 1800zł i uiszczona została gotówką. Jest ona nieco wyższa niż cena za jaką pojazd ten zakupiony został przez L. S. (1050zł), lecz zasadniczo nie odbiega od niej. Podkreślić należy, iż obwiniony twierdził, iż samochód ten kupił za 3200zł, co znacznie przekracza cenę za jaką L.S. pojazd ten zakupił. Okoliczność powyższa dodatkowo podważa wiarygodność wyjaśnień obwinionego.

Sąd badał kwestię dostarczenia przez obwinionego dowodu w postaci nagrania z dnia zdarzenia z rejestratora zamontowanego w jego pojeździe. Z zeznań K. B., R. P. i A. O. funkcjonariuszy Policji, którzy pełnili służbę w Komisariacie Policji w (...) wynika, iż nie otrzymali takiego nagrania. Wszyscy Policjanci zaprzeczyli aby przyjmowali od obwinionego nagrania na płycie CD-R. Dodatkowo opisali procedurę przyjęcia takich nagrań. Wskazali, że płyty są opisywane i dołączane do wskazanych akt sprawy. Podkreślili, że nie zapisali takiego faktu w książkach służb w dniach wskazanych przez obwinionego.

Sąd podzielił zeznania H. C. (1), matki obwinionego, jedynie w zakresie dotyczącym trasy jaką poruszał się obwiniony i manewrów jakie wykonywał na ul (...) -zmiana pasa ruchu. Zeznania w/w świadka nie są spójne, cechuje je dążenie do przedstawienia przebiegu wydarzeń w sposób korzystny dla obwinionego. H. C. zaprzeczyła aby obwiniony nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu pokrzywdzonemu, jednocześnie jednak wskazała, że pojazd przed który wjechał obwiniony zmieniając pas ruchu znajdował się w odległości zaledwie kilku metrów. Początkowo twierdziła, iż pokrzywdzony był bardzo daleko i jechał bardzo szybko, by po chwili określić odległość jego pojazdu od samochodu syna na mniejszą niż szerokość sali rozpraw, którą oszacowała na 5-7m. Świadek przyznała, że obwiniony poruszał się środkowym pasem ul. (...), a następnie skręcał w ul. (...). Potwierdziła także, że pokrzywdzony rozmawiał koło sklepu z jej synem.

W ocenie Sądu nie sposób podzielić zeznań w/w świadka także odnośnie przyczyn nieprzerejestrowania zakupionego samochodu. H. C. zeznała, iż za samochód płaciła w ratach jednak nie była w stanie okazać jakichkolwiek potwierdzeń dokonanych wpłat, ani nawet wskazać osoby na rzecz której robiła te opłaty. Jedynym dokumentem dotyczącym zakupu pojazdu marki O. przez obwinionego jest faktura nr (...) z dnia 15.09.2013r na kwotę 1800zł zapłaconą gotówką. Zeznania H. C. w tym zakresie są nielogiczne i niespójne oraz pozostają w sprzeczności z zeznaniami L. S. oraz zgromadzoną w sprawie dokumentacją.

W toku postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego E. R.. Biegły stwierdził iż materiał dowodowy zawarty w aktach sprawy w tym w szczególności analiza charakteru i umiejscowienia oraz rozmiaru uszkodzeń o ograniczonym zakresie ujawnionych w samochodzie V. (...) i braku widocznych uszkodzeń w O. (...) daje podstawę do stwierdzenia, iż podczas wjazdu pojazdów z ul (...) w I. mogło dojść do bezpośredniego ich kontaktu i powstania uszkodzeń V. (...). Przy ograniczonym rozmiarze tych uszkodzeń na samochodzie O. winny

pozostać ślady odwzorowania , jednak byłyby one śladami o ograniczonym rozmiarze i widoczności. Przy znacznym okresie eksploatacji tego pojazdu mogły one być niewidoczne , zwłaszcza, iż oględziny O. wykonane zostały nie w dniu zdarzenia lecz miesiąc później. W opinii uzupełniającej wykonanej po udostępnieniu biegłemu dodatkowych zdjęć samochodu obwinionego, biegły stwierdził ,iż zgromadzone dokumenty i zdjęcia nie ujawniają uszkodzeń O. (...) - jego boku prawego na wysokości uszkodzeń V. (...). Nie daje to podstaw do jednoznacznego stwierdzenia że w okolicznościach przedstawianych przez uczestników zdarzenia doszło do bezpośredniego kontaktu między pojazdami.

Biegły podkreślił, że pierwsze oględziny pojazdu O. (...) zostały przeprowadzone dopiero ponad miesiąc po zdarzeniu. Dodatkowo biegły zaznaczył, iż uszkodzenia powstałe na pojeździe O. mogły mieć charakter zarysowań o niewielkim natężeniu i ich widoczność w wyniku eksploatacji byłaby coraz to mniejsza, powinny być widoczne pod warunkiem, że oględziny zostały przeprowadzone bardzo wnikliwie.

Sąd uznał opinię za wiarygodną. Biegły odpowiedział na pytania postawione przez Sąd i swoje stanowisko uzasadnił.

W świetle okoliczności ujawnionych w toku postępowania sądowego Sąd dokonał zmiany opisu czynu przypisanego obwinionemu . Wyeliminował spowodowanie przez obwinionego uszkodzeń obu pojazdów oraz oddalenie się z miejsca zdarzenia i niepodanie danych i polisy OC na żądanie pokrzywdzonego. Brak jest możliwości ustalenia, po upływie 19 miesięcy od zdarzenia, w sposób nie budzący wątpliwości , czy doszło do kontaktu obu pojazdów skutkujących ich uszkodzeniem. Nie zostało także potwierdzone ,iż w trakcie rozmowy pod sklepem (...) pokrzywdzony zwracał się do obwinionego z żądaniem podania danych oraz polisy OC . Obwiniony zaprzeczał temu, a pokrzywdzony nie był pewien, czy zwracał się z takim żądaniem .

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności Sąd uznał obwinionego D. C. (1) za winnego tego, że w dniu 11.03.2014 r. około godz. 16:40 w O. na ul. (...) w rejonie skrzyżowania z ul. (...) kierując samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas zmiany pasa ruchu i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) powodując zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a także od 16.03.2013 r. do dnia 17.04.2014 r. nie powiadomił w ustawowym terminie 30 dni właściwego starosty o nabyciu pojazdu O. (...) o nr rej. (...)(...): (...). Swoim zachowaniem obwiniony wyczerpał znamiona wykroczeń z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 i 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz art. 97 kw w zw. z art. 78 ust. 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem może zmienić pas ruchu tylko z zachowaniem szczególnej ostrożności, ponadto zgodnie z treścią ust. 4 cytowanego art. 22 , kierujący musi ustąpić pierwszeństwa pojazdowi poruszającemu się po pasie ruchu na który zamierza wjechać. Szczególna ostrożność polega w tym wypadku na tym, że kierujący powinien być na tyle uważny, aby zdążyć zaniechać zmiany pasa ruchu, gdyby jego kontynuowanie stwarzało zagrożenie dla ruchu drogowego lub inny uczestnik ruchu był zmuszony do podjęcia manewrów obronnych. Ustąpienie pierwszeństwa przejazdu oznacza powstrzymanie się od ruchu jeśli ruch ten mógłby zmusić innego kierującego do zmiany kierunku, pasa ruchu albo istotnej zmiany prędkości – art. 2 pkt 23 prawa o ruchu drogowym.

Obwiniony wykonując manewr zmiany pasa ruchu podczas zjazdu na pas prawy nie zachował bezpiecznej odległości pomiędzy pojazdami i swoim zachowaniem zmusił pokrzywdzonego S. M. do podjęcia manewrów obronnych. Fakt, iż obecnie brak jest możliwości ustalenia czy doszło wówczas do zderzenia pojazdów i ich uszkodzenia nie wyklucza uznania, iż obwiniony swoim zachowaniem spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym i nie ustąpił pierwszeństwa pokrzywdzonemu. Należy podkreślić, że z uwagi na podjęte przez pokrzywdzonego manewry obronne w postaci gwałtownego hamowania i odbicia w prawą stronę skutki zdarzenia zostały zminimalizowane. Uszkodzenie pojazdów nie jest warunkiem koniecznym do uznania, iż doszło do stworzenia zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Obwinionym swoim zachowaniem zmusił pokrzywdzonego S. M. do podjęcia manewrów obronnych w postaci gwałtownego hamowania i zmiany toru jazdy, co jednoznacznie wynika z zeznań pokrzywdzonego oraz jego reakcji w czasie zdarzenia. S. M. użył sygnału dźwiękowego zwracając obwinionemu uwagę , co obwiniony potwierdził.

Zgodnie z treścią art. 78 ust. 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym właściciel pojazdu w nieprzekraczalnym terminie 30 dni jest zobowiązany powiadomić właściwego Starostę m. in. o nabyciu pojazdu. Obwiniony nie wykonał ciążącego na nim obowiązku i nie przerejestrował zakupionego samochodu przez okres kilku miesięcy.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu. Manewry zmiany pasa ruchu bez zachowania ostrożności są niejednokrotnie przyczyną groźnych w skutkach wypadków drogowych.

Mając na uwadze powyższe Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 300 złotych. Odpowiada ona stopniowi społecznej szkodliwości czynu, spełnia swoje cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwolnił obwinionego od kosztów postępowania i opłaty mając na uwadze jego sytuację materialną.

O wynagrodzeniu obrońcy za obronę wykonaną z urzędu orzeczono jak w pkt III wyroku.